

එකාදසමො පාධො වූලෙකසාටකබ්‍රාහමණසස දානං

විපසිදසබලසස කාලසමිඤ්ඤි මහාඵකසාටකබ්‍රාහමණො නාම අහොසි. අයං පන ඵතරහි සාවත්ථියං වූලෙකසාටකො නාම. තසස හි ඵකො නිවාසනසාටකො අහොසි, බ්‍රාහමණියාපි ඵකො. උභින්නමපි ඵකමෙව පාරුපනං, ඛහි ගමනකාලෙ බ්‍රාහමණො වා බ්‍රාහමණී වා තං පාරුපති. අපේකදිවසං විහාරෙ ධම්මසසවණෙ සොසිතෙ බ්‍රාහමණො ආහ. "හොති ධම්මසවණං සොසිතං, කිං දිවා ධම්මසසවණං ගමිසසසි, උදාහු රතතිං. පාරුපනසස හි අභාවෙන න සකකා අමෙහහි ඵකතො ගතතු"නති. බ්‍රාහමණී, "සාමි, අහං දිවා ගමිසසාමී"ති සාටකං පාරුපිත්වා අගමාසි. බ්‍රාහමණො දිවසභාගං ගෙහෙ විනිනාමෙත්වා රතතිං ගතත්වා සත්ථු පුරතො නිසිනෙනාව ධම්මං අසෙසාසි. අථසස සරීරං ඵරමානා පඤ්චවණණා පීති උප්පජ්ජී. සො සත්ථාරං පූජිතුකාමො හුත්වා "සචෙ ඉමං සාටකං දසසාමී, තෙව බ්‍රාහමණියා, න මය්‍යං පාරුපනං හවිසසති"ති විනෙතසි. අථසස මචෙජරවිතතානං සහසසං උප්පජ්ජී, පුනෙකං සද්ධාවිතතං උප්පජ්ජී. තං අභිහවිත්වා පුන මචෙජරසහසසං උප්පජ්ජී. ඉතිසස බලවමචෙජරං බන්ධිත්වා ගණනතං විය සද්ධාවිතතං පටිබාහතියෙව. තසස"දසසාමී, න දසසාමී"ති විනෙතනතසෙසව පඨමයාමො අපගතො, මජ්ඣිමයාමො සමපතෙතා. තසමිමපි දාතුං නාසකඛි. පච්ඡමයාමෙ සමපතෙත සො විනෙතසි. "මම සද්ධාවිතෙතන මචෙජරවිතෙතන ව සද්ධං යුජ්ඣධනතසෙසව දෙවයාමා විනිවතතා, ඉදං මම ඵතතකං මචෙජරවිතතං වඩ්ඪමානං චතුහි අපායෙහි සීසං උකඛිපිතුං න දසසති, දසසාමී න"නති. සො මචෙජරසහසසං අභිහවිත්වා සද්ධාවිතතං පුරෙවාරිකං කත්වා සාටකං ආදාය සත්ථුපාදමූලෙ ධ්වපෙත්වා 'ජිතං මෙ. ජිතං මෙ'ති තිකඛතතුං මහාසද්දමකාසි.

(ධම්මපදධ්කථා)

පදමාලාව

විපසිදසබලසස	(ස)	- විපස්සි බුදුරදුන්ගේ
කාලසමිඤ්ඤි	(සං)	- කාලයෙහි වනාහි
මහාඵකසාටකබ්‍රාහමණො	(ස)	- ඵනම් ඇති බමුණා, (ඵක්සඵචක් ඇති බමුණා)
අහොසි	(ක්‍රි)	- විය
ඵතරහි	(නි)	- දැන්
නිවාසනසාටකො	(ස)	- අදිනා සඵච
උභින්නමපි	(සං)	- දෙදෙනාම
ඵකමෙව	(සං)	- ඵක ම
පාරුපණං	(නා)	- පොරවන
ඛහි ගමනකාලෙ	(ස)	- බැහැරට යන කල්හි
පාරුපති	(ක්‍රි)	- පොරවයි
අපේකදිවසං	(සං)	- ඉක්බිති ඵක් දවසක්

සොසිතෙ	(කි)	-	ශබ්ද කළ කල්හි
උදාහු	(නි)	-	නැතහොත්
අභාවෙන	(ස)	-	නොමැතිකමින්
න සකකා	(නි)	-	නො හැකිය
අමෙහි	(ස.නා)	-	අප විසින්
දිවසභාගං	(ස)	-	දහවල් කාලය
විනිනාමෙත්වා	(පු.ක්ව)	-	කල්යා, ඉක්මවා
සත්ථ පුරතො	(ස)	-	බුදුරදුන්ගේ ඉදිරියෙහි
අසෙසාසි	(ක්ව)	-	ඇසිය
අථසස	(සං)	-	ඉක්බිති ඔහුගේ, ඉක්බිති ඔහුට
ඵරමානා	(කි)	-	පැතිරෙන
පූජ්තුකාමො	(කි)	-	පුදනු කැමැති ව
හුත්වා	(පු.ක්ව)	-	වී
සවෙ	(නි)	-	ඉදින්
මචෙජරචිත්තානං	(ස)	-	මසුරුසිත්
සහසසං	(න)	-	දහසක්
සද්ධාවිත්තං	(ස)	-	සැදැහැ සිතක්
අභිභවිත්වා	(පු.ක්ව)	-	යටපත් කොට / මැඩගෙන
බලවමචෙජරං	(ස)	-	බලවත් මසුරුකම
පටිබාහති	(ක්ව)	-	වළකිසි
විනේතනනසෙසව	(ක්ව)	-	සිතන්නහුට ම
පඨමයාමො	(ස)	-	පළමු යාමය
අපගතො	(කි)	-	ඉකුත්විය
සමපතෙන	(කි)	-	උදාවූ කල්හි, සම්ප්‍රාප්ත වූ කල්හි
තසම්මපි	(සං)	-	එහිදී ද
නාසකඛි	(ස)	-	නොහැකි විය
ඵත්තකං	(නි)	-	මෙපමණ
වඩ්ඪමානං	(කි)	-	වැඩෙන්නේ
උකඛිපිතුං	(තු)	-	ඔසවන්නට
පුරෙචාරිකං	(ස)	-	පෙරටු
ජ්නං	(කි)	-	දිනන ලද
තිකඛතතුං	(නි)	-	තුන්වරක්
මහාසද්දමකාසි	(සං)	-	මහා ශබ්දයක් කළේය

අභ්‍යාස

01. පාලියෙන් පිළිතුරු සපයන්න.

- i. වූලෙකසාටකො බ්‍රාහ්මණො කථා වසී ?
- ii. තසස කිත්තකා සාටකා?
- iii. ධම්මසවණාය සොසිතෙ බ්‍රාහ්මණො බ්‍රාහ්මණිං කිං අවොච ?
- iv. කසමා බ්‍රාහ්මණස්ස සද්ධාවිත්තං පටිබාහි ?
- v. බ්‍රාහ්මණො 'ජිතං මෙ'ති කතිකඛ්ඤාං සද්දමකාසී ?

02. පිළිතුරු සපයන්න.

- i. මහා එකසාටක බමුණා විසුචේ කවර කාලයක ද?
- ii. නිවාසනසාටකයේ සහ පාරුපනසාටකයේ වෙනස කුමක් ද?
- iii. මසුරුකම දුරලීමට පුරුදු කළයුතු ගුණාංග තුනක් ලියන්න.
- iv. රාත්‍රියක දී ඉක්මි යන යාම තුන නම් කරන්න.
- v. මෙම කථා පුවතෙන් ගත හැකි ආදර්ශ දෙකක් ලියා දක්වන්න.

03. ඉහත ඡේදය ආශ්‍රයෙන් පාලියට නගන්න.

- i. අභ්‍රදස්සි බුදුරදුන්ගේ කාලයේ සුමන නම් ගොවියෙක් විය.
- ii. ඔහු කුඹුරට යන කල්හි බිරිය සමග ම යයි.
- iii. ඉක්බිති එක් දවසක් එක් මගියෙක් ඇවිත් ඔහුගෙන් උදැල්ල (කුද්දාලං) ඉල්ලුවේ ය.
- iv. ඔහු උදැල්ල දෙමිදෝ නොදෙමිදෝයි සිතමින් ම බොහෝ වේලාවක් ඉක්මවී ය.
- v. මසුරු සිත සමග යුද්ධ කොට එය මැඩපවත්වා 'මං දිනුවා මං දිනුවා' යැයි කියමින් ම ඔහුට උදැල්ල දුන්නේ ය.

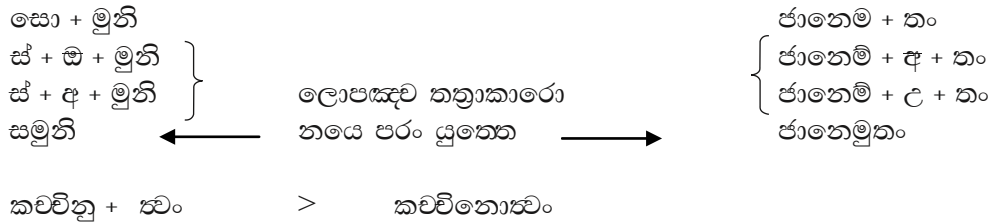
බ්‍යඤ්ජන සන්ධි

බ්‍යඤ්ජනාක්‍ෂරයන්ට මූලිකත්වය දී පර පදයේ බ්‍යඤ්ජන අකුරක් ඇති විට කරනු ලබන සන්ධිය බ්‍යඤ්ජන සන්ධි නම් වේ. බාලාවතාරයට අනුව බ්‍යඤ්ජන සන්ධියේ ප්‍රභේද හතරක් දක්නට ඇත.

i. ලෝපාගම සන්ධිය	ii. අසමාන ද්විත්ව සන්ධිය
iii. ඔකාරාගම සන්ධිය	iv. ඔකාරාදේශ සන්ධිය

ලෝපාගම සන්ධිය

බ්‍යඤ්ජනාක්‍ෂරයක් පර කල්හි මුලින් ඇති ස්වරය ඇතැම් විට ලොප් වේ. ඒ ලොප් කළ තැනට 'අ'කාරයක් ආගම වේ. මෙය සිදුවනුයේ බාලාවතාරයේ ඇති 'ලොපඤ්ච තත්‍රාකාරො' යන සූත්‍රයෙනි. මෙම සූත්‍රයේ ඇති 'ච'කාරයේ බලයෙන් ඇතැම් විට 'උ'කාරයක් ද, 'ඔ'කාරයක් ද ආගම වේ.

අසමාන ද්විත්ව සන්ධිය

අක්‍ෂර මාලාවේ ඇති වර්ගාක්‍ෂරයන්ගේ දෙවැනි හතරවැනි අක්‍ෂරයන්ට පිළිවෙලින් පළමුවැනි, තුන්වැනි අකුරු ද්විත්ව වේ. මෙය සිදුවනුයේ 'වග්ගෙ සොසාසොසානං තනියපධිමා' යන බාලාවතාර සූත්‍රයෙනි. මෙහි දී සිදුවනුයේ මහාප්‍රාණ අක්‍ෂරයන්ට අල්පප්‍රාණ අක්‍ෂර ද්විත්ව වීම යි.

බ - ක	අ + බාතො	-	අකබාතො	$\left. \begin{array}{l} \\ \\ \\ \\ \\ \\ \\ \end{array} \right\}$ වග්ගෙ සොසාසොසානං තනියපධිමා
ස - ග	උ + සොසො	-	උගෙසොසො	
ජ - ච	සෙන + ඡත්ත	-	සෙනච්ඡත්ත	
කු - ඡ	අ + කුධායක	-	අඡකුධායක	
ය - ට	ගත + ධාන	-	ගතධාන	
ථ - ත	සාරිපුත්ත + ථෙර	-	සාරිපුත්තථෙර	
ධ - ද	ජ + ධා	-	ජදධා	
ඵ - ප	දුම + ඵලා	-	දුමඵලා	
භ - බ	මහා + භය	-	මහබ්භය	

ඔකාරාගම සන්ධිය	බ්‍යඤ්ජනයක් පර කල්හි සමහර තැනෙකි 'කචචි ඔ බ්‍යඤ්ජනෙ' යන සූත්‍රයෙන් 'ඔ'කාරයක් ආගම වේ.		
	පර + සහසසං		
	පර් + අ + සහසසං	-	පුබ්බමධොධීතමසසරං සරෙන වියොජයෙ
	පර් + අ + ඔ සහසසං	-	කචචි ඔ බ්‍යඤ්ජනෙ
	පර් + ඔ + සහසසං	-	සරා සරෙ ලොපං
	පරොසහසසං	-	නයෙ පරං යුතෙන

ඔකාරාදේශ සන්ධිය	බ්‍යාඤ්ජනයක් පර කල්හි ඇතැම් විට 'ඔ අවස්සෙ' යන සූත්‍රයෙන් අව යන උපසර්ගයට 'ඔ'කාරයක් ආදේශ වේ. ඇතැම් තැන්වල මෙය සිදු නො වේ.
අව > ඔ	අව+ කාසො - ඔ අවසො ඔ + කාසො - ඔ අවසො ඔකාසො - නයෙ පරං යුතො
	අව > නදධා - ඔනදධා, අව > රොහති - ඔරොහති

නිග්ගහිත සන්ධිය

නිග්ගහිතයට මූලිකත්වය දෙමින් සිදු කරනු ලබන සන්ධිය නිග්ගහිත සන්ධි නම් වේ. මෙහි පූර්වපදයේ අන්තය නිග්ගහිතයකින් යුක්ත වන අතර පරපදය ස්වරයකින් හෝ ව්‍යාඤ්ජනයකින් යුක්ත වේ. බාලාවතාරයට අනුව නිග්ගහිත සන්ධිය ද ප්‍රභේද හතරකින් යුක්ත වේ.

i. ආදේශ සන්ධිය	ii. ආගම සන්ධිය
iii. ලෝප සන්ධිය	iv. විසඤ්ඤාග සන්ධිය

ආදේශ සන්ධිය ද නැවත කොටස් 04කින් යුක්ත වේ.

i. වර්ගාන්තාදේශය	ii. 'ම'කාරාදේශය
iii. 'ද'කාරාදේශය	iv. 'ඤ'කාරාදේශය

වර්ගාන්තාදේශය

'ක'වර්ග 'ව'වර්ග ආදී වර්ග බ්‍යාඤ්ජනාක්‍ෂරයක් පරපදයේ තිබී පූර්ව පදාන්තයේ නිග්ගහිතයක් ඇති විට එම නිග්ගහිතයට පර වූ වර්ග බ්‍යාඤ්ජනාක්‍ෂරයේ වර්ගාන්තාක්‍ෂරය හෙවත් අනුනාසිකා අක්‍ෂරය ආදේශ වේ. (වග්ගනං වා වග්ගෙ)

ඔ	සරණංකරො > සරණඛකරො, සංඛාත > සඛඛාත	
	සංගායනා > සඛගායනා, සංසාදිසෙස > සඛසාදිසෙස	
ඤ	සංචාර > සඤචාර, සංඡීඤ්ච > සඤඡීඤ්ච	
	සංඡීච > සඤඡීච, සංඤාපන > සඤඤාපන	
ණ	සංඨිතො > සණ්ඨිතො	පුංඛරික > පුණ්ඛරික
න	සං තොස > සනොස	සංථාර > සන්ථාර
	සංදෙහ > සදොහ	තං ධනං > තඤ්ඤං
ම	සං පටිච්ඡන > සමපටිච්ඡන	සං ඵුට්ඨ > සමඵුට්ඨ
	සං ඛන්ධ > සමඛන්ධ	සං භාවනා > සමභාවනා
	මෙහි ඇති 'ව'කාරයේ බලය මත ලකාරය පර කල්හි ද නිග්ගහිතයට 'ල'කාරයක් ආදේශ වේ.	
	පුං ලිංග > පුල්ලිඛිග	
	සං + ලෙඛ > සලෙඛ	

‘ම’කාරාදේශය හා ‘ද’කාරාදේශය

ස්වරයක් පර කල්හි ඊට මුළින් ඇති නිග්ගහිතයට ‘මදාසරෙ’ යන සූත්‍රයෙන් ‘ම’කාරයක් හෝ ‘ද’කාරයක් ආදේශ වේ.

එවං + එව		යං + අනිච්චං
එව + මි + එව	← මි	ය + ද් + අනිච්චං
එවමෙව	මදාසරෙ න යෙ පරං යුතෙන	යදනිච්චං

‘ඤ’කාරාදේශය - I

‘එ’කාරය හෝ ‘භ’කාරය පරව සිට පූර්වයේ නිග්ගහිතයක් වේ නම් එයට ‘ඤ’කාරයක් ආදේශ වේ. මෙය සිදුවනුයේ ‘එහෙඤඤං’ යන සූත්‍රයෙනි.

තං + එව		
තඤ්ඤ + එව	-	එහෙඤඤං
ත + ඤ්ඤ + එව	-	පරදෙවභාවො ධානෙ
තඤ්ඤෙව	-	න යෙ පරං යුතෙන

තං + හි > තඤ්ඤි

‘ඤ’කාරාදේශය - II

‘ය’කාරය පර කල්හි ද මුළින් ඇති බිංදුවට එම ‘ය’කාරය ද සමගින් ‘ඤ’කාරයක් ආදේශ වේ. මෙය බාලාවතාරයේ ‘සයෙව’ යන සූත්‍රයෙන් සිදුවේ.

සං + යොගො		
සං + ය් + ඔ + ගො	-	පුබ්බමධොධීතමසසරං සරෙන වියොජයෙ
ස + ඤ්ඤ + ඔගො	-	සයෙව
ස + ඤ්ඤ + ඤ්ඤ + ඔගො	-	පරදෙවභාවො ධානෙ
සඤ්ඤාගො	-	න යෙ පරං යුතෙන

ආගම සන්ධිය

ස්වරයක් හෝ ව්‍යංශජනයක් පරකල්හි ඇතැම් තැනෙක බිඳුනු ආගම වේ. (නිග්ගහිතඤ්ඤ)

නිද :	වකඤ්ඤ + උදපාදි	> වකඤ්ඤං උදපාදි
	අව + සිරො	> අවංසිරො
	අණු + ථුලානි	> අණුංථුලානි

ලෝප සන්ධිය

i. කවි ලෝපං යන සූත්‍රයෙන් ස්වරයා පරකල්හි නිග්ගහිතය ලෝප වේ.

$$\begin{array}{l} \text{විදුනං} + \text{අග්ගං} > \text{විදුනග්ගං} \\ \text{අදාසිං} + \text{අනං} > \text{අදාසනං} \end{array}$$

ii. බ්‍යඤ්ජනෙ ච යන සූත්‍රයෙන් බ්‍යඤ්ජන අකුරක් පරකල්හි ද නිග්ගහිතය ලෝප වේ.

$$\begin{array}{l} \text{බුද්ධානං} + \text{සාසනං} > \text{බුද්ධානසාසනං} \\ \text{අරියසචචානං} + \text{දසසනං} > \text{අරියසචචානදසසනං} \end{array}$$

iii. පරො වා සරො යන සූත්‍රයෙන් බිත්දුවෙන් පරව ඇති ස්වරය ලෝප වේ. ස්වරය ලෝප වූ පසු වර්ගාන්තා දේශය ද වේ.

$$\begin{array}{l} \text{දුතියං} + \text{අපි} \\ \text{දුතියං} + \text{පි} \quad \text{පරො වා සරො} \\ \text{දුතියමපි} \quad \quad \quad \text{වග්ගනතං වා වග්ගෙ} \end{array}$$

$$\begin{array}{l} \text{අභිනන්දං} + \text{ඉති} \quad \quad \quad . \\ \text{අභිනන්දං} + \text{ති} \quad \quad \quad \text{.පරො වා සරො} \\ \text{අභිනන්දනති} \quad \quad \quad \text{වග්ගනතං වා වග්ගෙ} \end{array}$$

විසඤ්ඤාග සන්ධිය

බ්‍යඤ්ජනො ච විසඤ්ඤාගො යන සූත්‍රයෙන් බිත්දුවෙන් පර ස්වරය ලෝපකළ පසු සංයුක්ත ව්‍යඤ්ජනය විසංයුක්ත වේ. මෙහි දී මූලින් ඇති ව්‍යඤ්ජනය ලෝප වේ.

$$\begin{array}{l} \text{ඵවං} + \text{අසස} \\ \text{ඵවං} + \text{සස} \quad \text{පරො වා සරො} \\ \text{ඵවං} + \text{ස} \quad \text{බ්‍යඤ්ජනො ච විසඤ්ඤාගො} \\ \text{ඵවංස} \quad \text{නයෙ පරං යුතෙන} \end{array}$$

අභ්‍යාස

01. සිංහලට නගන්න.

- i. රාජා නගරේ වරනෙතා ධම්මං දෙසෙනතමෙකං තාපසං පසසි.
- ii. මනුස්සා ආයුකකියෙන කම්මකකියෙන පුඤ්ඤකකියෙන ව මරනති.
- iii. අප්පමාදො අමතං පදං පමාදො මච්චුනො පදං.
- iv. සබ්බෙව මයං ධම්මං සුඤ්ඤා තං සාධුකං මනසිකරොම.
- v. කරොමි තෙ තං චචනං 'ත්ථංසි ආචරියො මම'.
- vi. ආනන්දකේරො විපස්සනං වඩෙඤ්ඤා පච්ඡෙදයාමෙ යෙව අරහත්තමපාපුණි.
- vii. ධම්මදෙසනාවසානෙ භික්ඛවො සාරිපුත්තකේරසස්ස චචනං සුඤ්ඤා සමමොදිංසු.
- viii. අත්තමනා තෙ භික්ඛු හගවතො භාසිතං අභිනන්තති.

02. සන්ධි කළයුතු තැන් සන්ධි කොට පාලියට නගන්න.

- i. දෙව්වරු පින් ගෙවීමෙන් ද ආයුෂ ගෙවීමෙන් ද දෙව්ලොවින් ව්‍යුත වෙති.
- ii. රූපය පෙණ පිඬක් වැනි යැයි තථාගතයන් වහන්සේ වදාළහ.
- iii. මිනිස්සු ආර්ය සංඝයාට දන් දී මහත්ඵල මහානිසංස ලබන්.
- iv. ධෙධියාමත් සාමණෙරවරු උදෑසනම නැඟිට බුදුන් වැඳ පාඩම් කරන්.
- v. දැහැමි පාලකයෝ බුද්ධ ශාසනය ද විහාරාරාමයන් ද ආරක්ෂා කරන්.

03. 'චුලෙකසාටකබ්බමණස්ස දානං' යන ඡේදයේ එන සන්ධිපද තෝරා වගු ගත කරන්න.

සන්ධිපදය	විසන්ධිපදය	බාලාවතාරසූත්‍ර
උදා:- කාලසම්ඤ්ඤා	කාලසම්මං හි	එහෙඤ්ඤං

04. හිස්තැන් පුරවන්න.

- i. මහාප්‍රාණ අක්‍ෂරයන්ට අල්පප්‍රාණ අක්‍ෂර ද්විත්ව වීම.....
නම් වේ.
- ii. බිංදුවෙන් පරවූ ස්වරයක් ඇතිවිට.....සූත්‍රයෙන් 'ම' කාරාදේශ වේ.
- iii. බ්‍යඤ්ජන සන්ධියේ දී සන්ධි කාර්යයන් දෙකක් එකවිට සිදුවනුයේ
සූත්‍රයෙනි.
- iv. 'අවනද්ධා' යන පදය.....ලෙස.....යන සූත්‍රයෙන් සන්ධි වේ.
- v. බිංදුවෙන් පරවූ ස්වරය ලොප් වනුයේ.....යන සූත්‍රයෙනි.